

М. Несомнѣнно: ако некога поиска Богъ да са разоратъ слънцето, и лъната, и звѣздытъ, и сичкіо свѣтъ со сичките челоуѣцы, со сичките животни, и со сичките нѣща, които сж въ него, ще да са разоратъ толкъва лесно, и толкъва бърже, колкото ты можешъ да развалишъ една часть хартійна со съ оганьатъ.

І. О, мамо, надамсе че Богъ не ще направи така.

М. Богъ е, сыне мой, толкъва добръ, колкото е силенъ. Секога прави онова което е праведно, и което сочи за доброто на сички, които го обичатъ и които го слѣшатъ.

І. Ваза, мол мамо: че Богъ може да прави сичките нѣща: може ли да направи нѣкое нѣщо, което иска да направи? Може ли да направи друго слънце?

М. Несомнѣнно, и сто хілада хілады, ако поиска, и сто хілада хілады новы лъны (месецины), и свѣтове, и звѣзды.

І. Мамо, какво създаде Богъ слънцето?

М. Какво направи тыже малкіатъ си ковчежецъ завчера?

І. Направихъ го отъ хартіа.